

แนวทางการส่งเสริม ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กในโรงพยาบาล

“ ลูกรอดปลอดภัย ที่นั่งนิรภัยอย่ามองข้าม ”

Car Seat

โดยกองป้องกันการบาดเจ็บ
กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

แนวทางการส่งเสริมการใช้ที่นั่งนิรภัยเด็กในโรงพยาบาล

“ลูกรอดปลอดภัย ที่นั่งนิรภัยอย่ามองข้าม” (Car Seat)

ที่ปรึกษา

1. นายแพทย์ภาณุมาศ ญาณเวทย์สกุล	อธิบดีกรมควบคุมโรค
2. นายแพทย์เอนก มุ่งอ้อมกลาง	รองอธิบดีกรมควบคุมโรค
3. นายแพทย์วิศัลย์ มูลศาสตร์	นายแพทย์ทรงคุณวุฒิ

คณะผู้จัดทำ

1. แพทย์หญิงศิริรัตน์ สุวรรณฤทธิ์	ผู้อำนวยการกองป้องกันการบาดเจ็บ
2. ดร.ปัญญา จันทร์พานิชย์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
3. แพทย์หญิงอัญมณี สุขสิงห์	นายแพทย์ชำนาญการ
4. นางสาวชลธิชา คำสอ	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
5. นางสาวยลดา มูลทอง	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
6. นางสาวอัสฬา มะหะหมัด	นักวิชาการสาธารณสุข
7. นางสาวสิรีพร กำมะหยี่	นักวิชาการเผยแพร่
8. นางสาวนฤมล ช้างเทศ	ผู้ประสานงานโครงการ

สนับสนุนโดย

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

คำนำ

แนวทางฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการศึกษาพฤติกรรมและพัฒนา รูปแบบการส่งเสริมการใช้ที่นั่งนิรภัยเด็กในโรงพยาบาล โดยมีจุดประสงค์เพื่อถ่ายทอดข้อมูลความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับที่นั่งนิรภัยเด็ก หรือ car seat ไม่ว่าจะเป็น ประโยชน์ของที่นั่งนิรภัยเด็ก ประเภทของที่นั่งนิรภัยเด็ก วิธีการเลือกที่นั่งนิรภัยเด็ก การติดตั้งที่นั่งนิรภัยเด็ก ข้อแนะนำในการใช้ที่นั่งนิรภัยเด็ก รวมไปถึงข้อกฎหมายเกี่ยวกับที่นั่งนิรภัยเด็ก

แนวทางฉบับนี้เหมาะสำหรับหญิงตั้งครรภ์ที่กำลังจะคลอดบุตร หรือมารดาหลังคลอด โดยคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านไม่มากก็น้อย

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความปลอดภัยของผู้โดยสารเด็ก	1
ประโยชน์ของ Car seat	2
การเลือก Car seat	2
การเจริญเติบโต/พัฒนาการของเด็ก	4
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ Car seat	5
ข้อแนะนำในการใช้ Car seat	8
แนวทางการดำเนินงานการส่งเสริมที่นั้งนิรภัยเด็กในโรงพยาบาล	9

ความปลอดภัยของผู้โดยสารเด็ก

การบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรนับเป็นปัญหาทางสาธารณสุขที่สำคัญทั่วโลก โดยองค์การอนามัยโลก (WHO) รายงานว่าอุบัติเหตุทางถนนเป็นสาเหตุการเสียชีวิตอันดับต้น ๆ ของเด็กและเยาวชนอายุต่ำกว่า 19 ปี สำหรับประเทศไทยแม้จะมีการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่องแต่สถิติยังคงสะท้อนว่าการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการเดินทางของเด็กยังคงเป็นปัญหาที่ต้องการการแก้ไขอย่างเป็นระบบ หนึ่งในมาตรการสำคัญที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลว่ามีประสิทธิภาพสูงในการลดการบาดเจ็บและการเสียชีวิตของผู้โดยสารเด็กคือ การใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก (Child Restraint System: CRS) อย่างถูกต้อง การศึกษาต่าง ๆ ยืนยันว่าการใช้ CRS อย่างเหมาะสมสามารถลดความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนได้มากถึงร้อยละ 60 - 70 โดยเฉพาะในเด็กแรกเกิด - 6 ปี ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (2562 - 2566) มีเด็กไทยแรกเกิดถึง 6 ปี เสียชีวิตจากอุบัติเหตุมากถึง 1,010 ราย โดยเสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถยนต์ 117 ราย หรือเฉลี่ยปีละ 24 ราย และได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุรถยนต์และรถกระบะ 8,801 ราย หรือเฉลี่ยปีละ 1,763 ราย (รายงานสถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนของประเทศไทย 2565 - 2566 มูลนิธิไทยโรดส์)

ลักษณะเฉพาะทางกายภาพของเด็ก เนื่องจากมีความแตกต่างทางสรีระอย่างมีนัยสำคัญ เช่น ศีรษะของเด็กมีขนาดใหญ่เมื่อเทียบกับลำตัว กล้ามเนื้อคอและกระดูกสันหลังยังไม่พัฒนาเต็มที่ และโครงสร้างของกระดูกยังมีความยืดหยุ่นสูงสิ่งเหล่านี้ทำให้เด็กมีความเสี่ยงสูงต่อการบาดเจ็บรุนแรงจากแรงกระแทก แม้ในอุบัติเหตุที่มีความเร็วไม่สูงมากก็ตาม อุปกรณ์ความปลอดภัยมาตรฐานในรถยนต์ เช่น เข็มขัดนิรภัยสำหรับผู้ใหญ่ จึงไม่สามารถให้การปกป้องที่เพียงพอกับผู้โดยสารเด็ก และอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บในบริเวณคอ ช่องท้อง หรือกระดูกสันหลังได้ หากใช้โดยไม่ผ่านอุปกรณ์เสริมที่ออกแบบมาเฉพาะสำหรับเด็กในช่วงวัยต่าง ๆ บทบาทของระบบสุขภาพและสังคมในการส่งเสริมความปลอดภัยของผู้โดยสารเด็กมาตรการกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ที่นั่งนิรภัยเพิ่งมีผลบังคับใช้ในปี 2565 (ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก ฉบับที่ 13) ซึ่งกำหนดให้เด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี หรือมีความสูงไม่เกิน 135 เซนติเมตร ต้องใช้อุปกรณ์ช่วยยึดเหนี่ยวร่างกายในรถยนต์ อย่างไรก็ตามการบังคับใช้กฎหมายจะเกิดผลในทางปฏิบัติได้ก็ต่อเมื่อควบคู่ไปกับการสื่อสารความรู้และการส่งเสริมพฤติกรรมที่ถูกต้อง โดยเฉพาะในกลุ่มพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรสาธารณสุข ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการให้คำแนะนำและสร้างความตระหนักรู้

ประโยชน์ของที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก

สหรัฐอเมริกาได้ทำการศึกษาอุบัติเหตุในเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 11 ปี จำนวน 5,972 ราย พบว่า เด็กที่ไม่ได้รับการยึดเหนี่ยวไว้จากเบาะนั่งนิรภัย หรือ เข็มขัดนิรภัยอย่างถูกวิธีจะเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนที่รุนแรงเป็น 2 เท่าของเด็กที่ถูกยึดเหนี่ยวไว้อย่างถูกวิธี ทั้งนี้เด็กอายุ 0 - 11 ปี จำนวน 129 ราย ที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน และถูกนำส่งห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล พบว่า เด็กที่นั่งโดยสารเบาะด้านหน้ารถยนต์และไม่ได้ใช้เบาะนิรภัยสำหรับเด็ก จะความเสี่ยงต่อการได้รับบาดเจ็บรุนแรงสูงถึง 5 เท่า ของเด็กที่นั่งเบาะหลังของรถยนต์และใช้เบาะนิรภัยสำหรับเด็ก ดังนั้นแสดงว่าการใช้เบาะนิรภัยสำหรับเด็กในรถยนต์จะช่วยลดความเสี่ยงต่อการเกิดการบาดเจ็บที่รุนแรง ได้ถึง 5 เท่า

การเลือกที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก (Car Seat)

วิธีการเลือกที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กนอกจากจะต้องคำนึงถึงอายุ ขนาด และสรีระร่างกายของเด็กแล้ว ยังมีมาตรฐานความปลอดภัยของที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามแบรนด์ของแต่ละประเทศที่นำเข้าหรือแตกต่างกันไปตามสถาบันการรับรองที่ผู้ผลิตส่งเข้าทำการทดสอบ โดยปัจจุบันมีการกำหนดมาตรฐานสากลของที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก 3 แบบ ได้แก่

1.FMVSS Federal Motor Vehicle Safety Standard 213

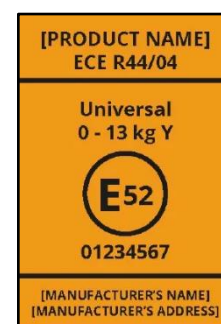
Child Restraint Systems (มาตรฐานประเทศสหรัฐอเมริกา) FMVSS เป็นมาตรฐานด้านความปลอดภัยสำหรับที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กของสหรัฐอเมริกา ซึ่งที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กทุกตัวต้องได้รับการทดสอบและผ่านการทดสอบซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ด้านความปลอดภัยระดับสากล

2. ECE R44/04 Child Restraint Systems (มาตรฐานของสหภาพยุโรป)

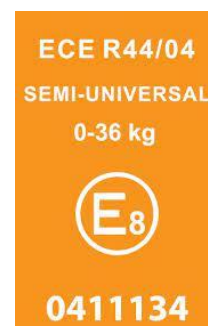
ECE R44/04 เป็นมาตรฐานความปลอดภัย ตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัยของสหภาพยุโรป โดยที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กที่ผ่านมาตรฐาน ECE R44 / 04 จะมีป้ายสีส้ม ซึ่งรวมถึงหมายเลขใบอนุญาต ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตามประเภทการอนุมัติ แบ่งออกเป็น

1.Universal (สากล) หมายถึง ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กสามารถใช้ได้กับรถยนต์ทุกคัน ที่ผลิตตามมาตรฐานสากล

2. Semi-Universal (กึ่งสากล) หมายถึง ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กจะมีเครื่องหมาย กึ่งสากลกำกับอยู่ ในกรณีที่คุณสมบัติบางประการไม่พอดีกับรถยนต์โดยในเว็บไซต์ของโรงงาน ผู้ผลิตจะมีรายการรถยนต์ที่ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กสามารถใช้ร่วมกันได้

3. Vehicle Specific Approval (รถยนต์เฉพาะรุ่นที่ได้รับการอนุมัติ) หมายถึง ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กสามารถใช้ได้เฉพาะกับรถยนต์บางรุ่นเท่านั้นโดยสามารถดูรายการได้ที่เว็บไซต์ ของโรงงานผู้ผลิต

3. ECE R129 (i-Size) มาตรฐานใหม่ล่าสุดของที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก ตามมาตรฐานความปลอดภัยของสหภาพยุโรป ECER129 (i-Size) เป็นมาตรฐานหรือ กฎระเบียบด้านความปลอดภัยล่าสุดที่ควบคุมการผลิตที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก ซึ่งเปิดตัว ในปี 2013 /2556 โดยมีจุดประสงค์เพื่อทำให้เบาะนั่งนิรภัยสำหรับเด็กกระชับขึ้น ให้การปกป้องที่ดีขึ้นจากผลกระทบจากแรงกระแทกด้านข้างและให้เด็กนั่งหันหน้าเข้าหา เบาะให้นานมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ปัจจุบันสหภาพยุโรปจึงมีมาตรฐานหรือกฎข้อบังคับ 2 ประเภท ได้แก่ ECE R44/04 ที่กำหนด ออกมาเมื่อปี พ.ศ. 2548 และ ECE R 129 (i-Size) กำหนดเมื่อปี 2560 โดยทั้ง 2 มาตรฐาน มีความแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 1 ความแตกต่าง มาตรฐาน ECE R44/04 และ ECE R 129 (i-Size)

มาตรฐาน ECE R44/04	มาตรฐาน ECE R 129
■ มีการทดสอบแรงกระแทกเฉพาะจากด้านหน้า ด้านหลัง แต่ไม่มีการทดสอบแรงกระแทกด้านข้าง ■ ตัวที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กสามารถใช้ทั้งสายรัดเข็มขัด ของรถยนต์และตัวต่อ isofix เพื่อยึดติดเข้ากับเบาะรถยนต์ ■ เด็กต้องนั่งหันหน้าเข้าหาเบาะรถจนกว่าจะน้ำหนัก ถึง 9 กิโลกรัม (หรืออายุประมาณ 10 เดือน) ■ จำแนกประเภทของที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กตามเกณฑ์ น้ำหนัก	■ มีการทดสอบแรงกระแทกจากทั้งด้านหน้า ด้านหลัง และด้านข้าง ■ ต้องใช้ตัวต่อ isofix เท่านั้นในการติดตั้งที่นั่งนิรภัย สำหรับเด็กเข้ากับเบาะของรถยนต์ ■ เด็กต้องนั่งหันหน้าเข้าหาเบาะรถจนกว่าจะอายุ 15 เดือน ■ จำแนกประเภทของที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กตามเกณฑ์ ส่วนสูง

ที่มา : คู่มือการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กที่เหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 2566

การเจริญเติบโตของเด็กและพัฒนาการเด็ก

การเลือกใช้นั่งนิรภัยสำหรับเด็กอย่างเหมาะสมควรอาศัยความเข้าใจเชิงวิชาการเกี่ยวกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก ซึ่งในช่วงอายุ 0 – 6 ปี ร่างกายของเด็กมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านโครงสร้างร่างกาย สัตว์ส่วน ศีรษะ กล้ามเนื้อคอ และระบบกระดูก การเลือกใช้นั่งนิรภัยให้เหมาะสมกับช่วงอายุจึงมีบทบาทสำคัญในการป้องกันการบาดเจ็บและการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน

การเจริญเติบโตและพัฒนาการในเด็กช่วงอายุ 0 – 6 ปี สามารถจำแนกตามช่วงวัยได้ดังนี้

- **เด็กแรกเกิด – 6 เดือน:**

ศีรษะของทารกมีขนาดใหญ่เมื่อเทียบกับลำตัว คอและกล้ามเนื้อยังไม่แข็งแรง กระดูกสันหลังยังไม่สามารถรับแรงกระแทกได้ดี ทารกจึงจำเป็นต้องนอนเอนในที่นั่งนิรภัยแบบหันไปทางด้านหลัง (rear-facing car seat) ที่ออกแบบมาเพื่อกระจายแรงกระแทกให้ทั่วแผ่นหลัง ลดการบาดเจ็บต่อศีรษะและคอ

- **เด็กอายุ 6 เดือน – 1 ปี:**

พัฒนาการด้านการควบคุมศีรษะและคอเริ่มดีขึ้น สามารถนั่งได้ระยะสั้น แต่ร่างกายยังเปราะบาง ยังควรใช้งานที่นั่งนิรภัยแบบหันไปทางด้านหลัง และเลือกที่สามารถปรับเอนได้เหมาะสมกับสรีระเด็ก

- **เด็กอายุ 1 – 2 ปี:**

เด็กสามารถนั่งได้เอง เดินได้ แต่ศีรษะยังมีขนาดใหญ่และคอยังไม่แข็งแรงเท่าผู้ใหญ่ องค์การกุมารแพทย์สหรัฐอเมริกา (AAP) แนะนำให้ใช้นั่งนิรภัยหันไปทางด้านหลังให้นานที่สุดจนกว่าจะถึงขีดจำกัดส่วนสูงหรือน้ำหนักที่ผู้ผลิตกำหนด

- **เด็กอายุ 2 – 3 ปี:**

เริ่มสามารถเปลี่ยนมาใช้ที่นั่งนิรภัยแบบหันไปทางด้านหน้า (forward-facing car seat with harness) ได้ โดยควรมีสายรัด 5 จุด (5 - point harness) เพื่อยึดตัวเด็กให้มั่นคง ป้องกันการกระเด็นออกจากเบาะขณะเกิดแรงปะทะ

- **เด็กอายุ 4 – 5 ปี:**

พัฒนาการทางร่างกายเริ่มมั่นคงมากขึ้น สามารถใช้นั่งหันไปข้างหน้าแบบมีสายรัดต่อไป หรืออาจเริ่มเปลี่ยนเป็นที่นั่งเสริม (booster seat) ได้ในเด็กที่มีน้ำหนักและส่วนสูงมากขึ้น ที่นั่งเสริมช่วยยกระดับเด็กให้สามารถใช้เข็มขัดนิรภัยของรถให้พาดผ่านไหล่และสะโพกอย่างถูกต้อง

- **เด็กอายุ 5 – 6 ปี:**

เด็กในวัยนี้อาจต้องใช้ booster seat ต่อไปจนกว่าจะมีความสูงประมาณ 135 ซม. ซึ่งเป็นระดับที่เข็มขัดนิรภัยของรถสามารถพาดผ่านจุดสำคัญได้อย่างถูกต้อง การเปลี่ยนมาใช้เข็มขัดนิรภัยของรถโดยตรงเร็วเกินไป อาจทำให้สายรัดพาดหน้าท้องหรือคอ ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บ

- **แนวทางการเลือกที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กตามช่วงวัย**

การเลือกที่นั่งนิรภัยควรพิจารณาน้ำหนัก ส่วนสูง และพัฒนาการของเด็กเป็นหลัก ไม่ควรใช้เพียงอายุเป็นเกณฑ์ เนื่องจากเด็กแต่ละคนมีอัตราการเจริญเติบโตที่แตกต่างกัน

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก (Car Seat)

ประเทศไทยมีกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการเดินทางของเด็กกระบุงใช้ในพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2565 ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 7 พ.ค. 2565 โดยมีสาระสำคัญอยู่ใน มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 123 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 14/2560 เรื่องมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ลงวันที่ 21 มีนาคม พุทธศักราช 2560 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา 123 ภายใต้อำนาจมาตรา 123/1 ในขณะที่ขบวนรถที่อยู่นิ่งในรถยนต์ต้องปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ขับขี่ ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งตลอดเวลาในขณะที่ขบวนรถ

(2) คนโดยสาร

(ก) คนโดยสารที่นั่งแถวตอนหน้าและที่นั่งแถวตอนอื่น ต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัย ไว้กับที่นั่งตลอดเวลาในขณะที่โดยสารรถยนต์

(ข) คนโดยสารที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 6 ปี ต้องจัดให้นั่งในที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กหรือนั่งในที่นั่งพิเศษสำหรับเด็ก เพื่อป้องกันอันตรายหรือมีวิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ

ในกรณีที่ผู้ขับขี่หรือคนโดยสารมีเหตุผลทางสุขภาพอันไม่สามารถรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งได้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง แต่บุคคลนั้นต้องมีวิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กและที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กเพื่อป้องกันอันตรายตาม (2) (ข) และวิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้เป็นไปตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนด พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2565" มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ทั้งนี้ หากผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท

ขณะที่ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ออกประกาศว่าด้วยการกำหนดที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กเพื่อป้องกันอันตรายและวิธีการป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ พ.ศ. 2566 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 123 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2565 ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกประกาศ กำหนดลักษณะที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กต้องมีลักษณะและมาตรฐานดังต่อไปนี้

1) ลักษณะของที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก ได้แก่ (ก) ที่นั่งนิรภัยชนิดนั่งหันไปทางด้านหลังรถ (ข) ที่นั่งนิรภัยชนิดนั่งหันไปทางด้านหน้ารถ

ทั้งนี้ในกรณีได้มีการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสำหรับที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กแบบใดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแล้ว ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กที่จะใช้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น

2) ที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กเพื่อป้องกันอันตรายต้องมีลักษณะและมาตรฐาน ดังต่อไปนี้

2.1 ลักษณะของที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กเพื่อป้องกันอันตราย ได้แก่ ที่นั่งพิเศษแบบที่นั่งเสริมที่ไม่มีพนักพิง (Booster Seat)

2.2 ในกรณีที่ได้มีการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสำหรับที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กเพื่อป้องกันอันตรายแบบใดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแล้ว ที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กเพื่อป้องกันอันตรายที่จะใช้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้น

3) ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กที่มีลักษณะของที่นั่งนิรภัยชนิดนั่งหันไปทางด้านหลังรถและที่นั่งนิรภัยชนิดนั่งหันไปทางด้านหน้ารถ และ ที่นั่งพิเศษสำหรับเด็กเพื่อป้องกันอันตรายตามข้อ 2 นั้น หมายความว่ารวมถึง ระบบยึดเหนี่ยวผู้โดยสารเด็กตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมด้วย

4) วิธีป้องกันอันตรายในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุ แบ่งเป็น

4.1 ในกรณีที่ไม่สามารถจัดให้คนโดยสารที่เป็นเด็กอายุไม่เกินหกปี นั่งในที่นั่งตามข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ได้ให้ถือปฏิบัติตามที่กำหนด ดังนี้

(1) ต้องขับรถด้วยความเร็วช้า โดยคำนึงถึงความปลอดภัยและต้องขับให้ไกลช่องทางเดินรถด้านซ้าย เว้นแต่

- ในช่องเดินรถนั้นมีสิ่งกีดขวางหรือถูกปิดการจราจร
- จะต้องเข้าช่องทางให้ถูกต้อง เมื่อเข้าบริเวณใกล้ทางร่วมทางแยก
- เมื่อจะแซงขึ้นหน้ารถคันอื่น

(2) ต้องจัดให้เด็กนั้น นั่งในที่นั่งโดยสารตอนหลัง เว้นแต่เป็นรถกระบะหรือรถกึ่งกระบะให้นั่งโดยสารที่นั่งตอนหน้าได้ ทั้งนี้ห้ามมิให้นั่งตอนท้ายกระบะ

(3) ต้องจัดให้มีผู้ดูแลเด็กในขณะโดยสารหรือให้เด็กรัดเฉพาะเข็มขัดนิรภัย

4.2 ในกรณีที่คนโดยสารที่มีความสูงไม่เกินหนึ่งร้อยสามสิบห้าเซนติเมตร ไม่สามารถรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งได้ให้ปฏิบัติตามที่กำหนด ดังนี้

(1) ต้องขับรถด้วยความเร็วโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและต้องขับให้ไกลช่องทางเดินรถด้านซ้าย เว้นแต่

- ในช่องเดินรถนั้นมีสิ่งกีดขวางหรือถูกปิดการจราจร
- จะต้องเข้าช่องทางให้ถูกต้องเมื่อเข้าบริเวณใกล้ทางร่วมทางแยก
- เมื่อจะแซงขึ้นหน้ารถคันอื่น

(2) ต้องจัดให้ผู้ที่นั่งในที่นั่งโดยสารตอนหลัง เว้นแต่เป็นรถกระบะหรือรถกึ่งกระบะ ให้นั่งโดยสารที่นั่งตอนหน้าได้ ทั้งนี้ห้ามมิให้ผู้ที่นั่งตอนท้ายกระบะ

4.3 ผู้ขับขี่หรือคนโดยสารที่มีเหตุผลทางสุขภาพอันไม่สามารถสร้างร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งได้ต้องขับรถด้วยความเร็วช้าโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและต้องขับให้ใกล้ขอบทางเดินรถด้านซ้าย เว้นแต่

- ในช่องเดินรถนั้นมีสิ่งกีดขวางหรือถูกปิดการจราจร
- จะต้องเข้าช่องทางให้ถูกต้องเมื่อเข้าบริเวณใกล้ทางร่วมทางแยก
- เมื่อจะแซงขึ้นหน้ารถคันอื่น

5) ในการโดยสารรถยนต์สาธารณะหรือรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 แต่ให้ถือปฏิบัติตามข้อ 4 ของประกาศฉบับนี้โดยอนุโลม

QR CODE กฎหมาย

ข้อแนะนำในการใช้นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก (Car Seat)

1. ควรเลือกใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กที่ผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) หรือมาตรฐานสากล (ECE R44/ECE R129)
2. ควรเลือกที่นั่งนิรภัยให้เหมาะกับอายุและ ส่วนสูงของเด็กปรับให้กระชับ โดยสังเกตว่า เด็กอึดอัดหรือหลวมเกินไปหรือไม่
3. ควรฝึกให้เด็กคุ้นเคยกับการใช้นั่งนิรภัยเป็นประจำเพื่อลดการต่อต้าน
4. หากจำเป็นต้องใช้นั่งนิรภัยมือสอง ควรตรวจสอบสภาพความปลอดภัยก่อนนำไปใช้
5. การติดตั้งคาร์ซีท (Car Seat) ในรถยนต์ประเภทต่าง ๆ
 1. รถยนต์ทั่วไป ตำแหน่งที่แนะนำคือ เบาะหลังฝั่งผู้โดยสาร (ด้านซ้ายของตัวรถ) เป็นตำแหน่งที่ปลอดภัยที่สุด เนื่องจากช่วยลดความเสี่ยงจากการชนด้านหน้าและด้านข้างฝั่งคนขับ และสะดวกและปลอดภัยเมื่อต้องอุ้มเด็กขึ้นลงจากรถ โดยสามารถยืนบนทางเท้าได้
 2. รถตู้ หรือ รถ SUV ตำแหน่งที่แนะนำ คือ เบาะแถวที่ 2 ฝั่งผู้โดยสาร (ด้านซ้าย) และหลีกเลี่ยงการติดตั้งใกล้ประตูท้ายรถ เพื่อป้องกันแรงกระแทกกรณีเกิดอุบัติเหตุ ข้อควรระวังคือหากติดตั้งที่แถวสุดท้าย ควรหลีกเลี่ยงตำแหน่งใกล้ประตูท้ายที่มีความเสี่ยงจากแรงกระแทกโดยตรง
 3. รถสปอร์ต หรือ รถกระบะ ตำแหน่งที่แนะนำคือหากมีเบาะหลัง ให้ติดตั้งที่เบาะหลังฝั่งผู้โดยสาร หากมีที่นั่งด้านหน้าเพียง 2 ที่นั่ง ให้ติดตั้งบนเบาะผู้โดยสารด้านหน้า และปิดการทำงานของ Airbag ข้อควรระวัง ห้ามติดตั้งคาร์ซีทที่เบาะหน้าโดยไม่ปิดถุงลมนิรภัย (Airbag) เนื่องจากแรงระเบิดอาจก่อให้เกิดการบาดเจ็บรุนแรง
 4. การติดตั้งคาร์ซีท 2 ตัวพร้อมกัน สำหรับเด็กแรกเกิด (Rear-Facing Car Seat) ติดตั้งที่เบาะหลังฝั่งผู้โดยสาร (ด้านซ้าย) เพื่อความสะดวกในการอุ้มเด็ก
 5. สำหรับเด็กโต (Forward-Facing Car Seat) ติดตั้งที่เบาะหลังฝั่งคนขับ (ด้านขวา) หากต้องติดตั้งคาร์ซีท 2 ตัว ควรหลีกเลี่ยงการติดตั้งที่ตำแหน่งตรงกลาง เนื่องจากอาจลดประสิทธิภาพของระบบยึดเหนี่ยว (ISOFIX หรือ LATCH)
 6. ตรวจสอบคู่มือรถยนต์และคาร์ซีทเสมอเพื่อให้มั่นใจว่าติดตั้งได้ถูกต้องตามมาตรฐานความปลอดภัย
 7. ตำแหน่งที่ดีที่สุดอาจแตกต่างกันไปตามรุ่นของรถยนต์และรูปแบบของคาร์ซีท ควรตรวจสอบคู่มือผู้ผลิตเสมอเพื่อความปลอดภัยสูงสุด

แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป
ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข มีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

■ ขั้นเตรียมการ

- 1) โรงพยาบาลมีการจัดตั้งคณะทำงานดำเนินงานส่งเสริมการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก และมีการประชุมวางแผนและติดตามการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง
- 2) จัดหาหรือจัดทำสื่อ สำหรับให้ความรู้การใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กแก่ผู้ปกครอง เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ คลิปวิดีโอให้ความรู้ และ อื่นๆ
- 3) ดำเนินการสำรวจความตระหนักรู้และความต้องการใช้นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก

■ ขั้นดำเนินการ

- 4) จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล เรื่องการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก ในกลุ่มพยาบาลที่รับผิดชอบที่แผนกฝากครรภ์ แผนกหลังคลอด คลินิกสุขภาพเด็กดี และ โรงเรียนพ่อแม่ เป็นต้น
- 5) พยาบาลหรือเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการฝึกอบรมแล้ว ให้ความรู้และสร้างความตระหนักการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กในแผนกหรือคลินิกที่รับผิดชอบ (แผนกฝากครรภ์ หลังคลอด และคลินิกสุขภาพเด็กดี โรงเรียนพ่อแม่ เป็นต้น) อย่างต่อเนื่อง และสาธิตการใช้ที่นั่งนิรภัยให้กับผู้ปกครอง
- 6) จัดกิจกรรมรณรงค์และจัดมุมนิทรรศการให้ความรู้ แจกสื่อประชาสัมพันธ์ กับผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไปในโรงพยาบาล
- 7) จัดกิจกรรมที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก เช่น กิจกรรมที่นั่งนิรภัยให้ยืม (Car Seat Bank), กิจกรรมรับบริจาค Car Seat, กิจกรรมรับบริจาคพื้ให้น้อง (ที่นั่งนิรภัยมือสอง) (ดำเนินการตามความพร้อมของแต่ละโรงพยาบาล)

■ ขั้นติดตามประเมินผล

- 8) ติดตามการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กในกลุ่มที่ผ่านการฝึกอบรม (ร้อยละของการใช้หรือไม่ใช้, ความถี่ในการใช้ และ ปัญหาอุปสรรคการใช้ของผู้ปกครอง)
- 9) จัดประชุมคณะทำงานกิจกรรมถอดบทเรียน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินงานสำหรับเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล (หรือร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับโรงพยาบาลอื่นๆ)
- 10) สรุปผลการดำเนินการจัดกิจกรรม

**แบบฟอร์มการรายงานผลการดำเนินงานส่งเสริมการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก
โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข (ตรวจราชการ)**

กิจกรรม	ผลการดำเนินงาน เอกสารและภาพประกอบ (ถ้ามี)
■ ขั้นเตรียมการ	
1) โรงพยาบาลมีการจัดตั้งคณะทำงานดำเนินงานส่งเสริมการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก และมีการประชุมวางแผนและติดตามการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง	
2) จัดหาหรือจัดทำสื่อสำหรับให้ความรู้การใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก แก่ผู้ปกครอง เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ คลิปวิดีโอให้ความรู้ และอื่นๆ	
3) ดำเนินการสำรวจความตระหนักรู้และความต้องการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก	
■ ขั้นดำเนินการ	
4) จัดฝึกอบรมอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก ในกลุ่ม พยาบาลที่รับผิดชอบที่แผนกฝากครรภ์ แผนกหลังคลอด คลินิกสุขภาพเด็กดี และ โรงเรียนพ่อแม่ เป็นต้น	
5) พยาบาลหรือเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการฝึกอบรมแล้ว ให้ความรู้และสร้างความตระหนักการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก ในแผนกหรือคลินิกที่รับผิดชอบ (แผนกฝากครรภ์ หลังคลอด และคลินิกสุขภาพเด็กดี โรงเรียนพ่อแม่ เป็นต้น) อย่างต่อเนื่อง และสาธิตการใช้ที่นั่งนิรภัยให้กับผู้ปกครอง	
6) จัดกิจกรรมรณรงค์และจัดมุนิเทศการให้ความรู้ แจกสื่อประชาสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไปในโรงพยาบาล	
7) จัดกิจกรรมที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก เช่น กิจกรรมที่นั่งนิรภัยให้ยืม (Car Seat Bank), กิจกรรมรับบริจาค Car Seat, กิจกรรมรับบริจาคที่ให้น้อง (ที่นั่งนิรภัยมือสอง) (ดำเนินการตามความพร้อมของแต่ละโรงพยาบาล)	
■ ขั้นติดตามประเมินผล	
8) ติดตามการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กในกลุ่มที่ผ่านการฝึกอบรม (ร้อยละของการใช้หรือไม่ใช้, ความถี่ในการใช้ และ ปัญหาอุปสรรคการใช้ของผู้ปกครอง)	
9) จัดประชุมคณะทำงานกิจกรรมถอดบทเรียน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินงานสำหรับเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล (หรือร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับโรงพยาบาลอื่นๆ)	
10) สรุปผลการดำเนินงาน	

“ลูกรอดปลอดภัย ที่นั่งนิรภัยอย่ามองข้าม”
กองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค

แบบฟอร์มสำรวจและติดตามการดำเนินงานการส่งเสริมใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กในโรงพยาบาล
“สุรอตปลอดภัย ที่นั่งนิรภัยอย่ามองข้าม” โรงพยาบาล.....

แบบสำรวจพฤติกรรมและความสนใจการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กของผู้ปกครอง

ผู้ตอบแบบสอบถาม ความสัมพันธ์กับเด็ก 1 ☐ มารดา 2 ☐ บิดา 3 ☐ อื่นๆ..... วันที่...../...../..... ชื่อ - สกุลเด็ก ด.ช./ด.ญ.....
คำชี้แจง ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง หรือเห็นด้วยที่สุด
1. ท่านเคยใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กหรือไม่ 1 ☐ ใช่ 2 ☐ ไม่ใช่
2. ท่านสนใจจะใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กหรือไม่ 1 ☐ สนใจ 2 ☐ ไม่แน่ใจ 3 ☐ ไม่สนใจ
3. ท่านสนใจใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก เพราะเหตุใดบ้าง 1 ☐ เพื่อความปลอดภัยของเด็ก 2 ☐ เพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย 3 ☐ เพื่อสะดวกในการเดินทาง (ขับคนเดียว ไม่มีคนอุ้มเด็ก) 4 ☐ อื่นๆ ระบุ..... 5 ☐ ไม่สนใจใช้
4. ท่านคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคต่อการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก (ตอบได้มากกว่า 1) 1 ☐ เด็กไม่ยอมนั่ง/เด็กร้องไห้ 2 ☐ มารดา/บิดา/ญาติของเด็ก อุ้มเด็กทุกครั้งที่เดินทาง 3 ☐ การเดินทางระยะทางใกล้ๆ จึงไม่จำเป็นต้องใช้ที่นั่งนิรภัย 4 ☐ ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก มีราคาแพง 5 ☐ เด็กมีความรู้สึกระแงและอึดอัด 6 ☐ ติดตั้งลำบาก 7 ☐ พื้นที่ในรถจำกัด 8 ☐ อื่นๆ ระบุ.....
5. หากมีการให้ยืมใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก ท่านสนใจจะยืมใช้หรือไม่ 1 ☐ สนใจมาก 2 ☐ ไม่แน่ใจของปรีกษาคบครัว 3 ☐ ไม่สนใจ

แบบสอบถามพฤติกรรมและความเห็นของผู้ปกครองที่ใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก (การติดตามการใช้)

ชื่อ - สกุลเด็ก ด.ช./ด.ญ..... ผู้ตอบแบบสอบถาม ความสัมพันธ์กับเด็ก 1 ☐ มารดา 2 ☐ บิดา 3 ☐ อื่นๆ.....วันที่ตอบ...../...../.....	
คำชี้แจง ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจริง หรือเห็นด้วยที่สุด	
1. ท่านได้จัดหาที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กเตรียมไว้สำหรับลูกของท่านหรือไม่ 1 ☐ ใช่ 2 ☐ ไม่ได้ซื้อ	4. ช่วง 2 เดือนที่ผ่านมา ท่านคิดว่าอะไรเป็นอุปสรรคต่อการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก (ตอบได้มากกว่า 1) 1 ☐ เด็กไม่ยอมนั่ง/เด็กร้องไห้ 2 ☐ มีมารดา/บิดา/ญาติของเด็ก อุ้มเด็กทุกครั้งที่เดินทาง 3 ☐ คนในครอบครัวคิดว่าไม่จำเป็นต้องใช้ในการเดินทาง 4 ☐ ระยะทางใกล้ๆ ยุ่งยากในการใช้ 5 ☐ ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก มีราคาแพง 6 ☐ เกรงเด็กอึดอัด 7 ☐ ติดตั้งลำบาก 8 ☐ พื้นที่ในรถจำกัด 9 ☐ อื่นๆ ระบุ.....
2. ช่วง 2 เดือนที่ผ่านมาท่านได้พาเด็กเดินทางโดยรถยนต์มากน้อยเพียงใด 1 ☐ ทุกวัน 2 ☐ 3 - 5 ครั้ง/สัปดาห์ 3 ☐ 1 - 2 ครั้ง/สัปดาห์ 4 ☐ น้อยกว่า 1 ครั้งต่อสัปดาห์ 5 ☐ ยังไม่ได้พาเด็กเดินทางโดยรถยนต์เลย (ให้ข้ามไปตอบข้อ 3.)	5. ท่านมีความเชื่อมั่นในความปลอดภัยต่อการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กมากน้อยเพียงใด (หลังจากใช้แล้ว 2 เดือน) 1 ☐ มากที่สุด 2 ☐ มาก 3 ☐ ปานกลาง 4 ☐ น้อย 5 ☐ น้อยที่สุด
3. ช่วง 2 เดือนที่ผ่านมา ท่านให้เด็กนั่งในที่นิรภัยสำหรับเด็ก ทุกครั้งที่เดินทางหรือไม่ 1 ☐ เด็กนั่งในที่ที่นั่งนิรภัยทุกครั้ง 2 ☐ เด็กนั่งในที่ที่นั่งนิรภัยเป็นส่วนใหญ่ (บางครั้งมีคนอุ้ม) 3 ☐ เด็กไม่ค่อยได้นั่งในที่ที่นั่งนิรภัย 4 ☐ เด็กไม่ได้นั่งในที่ที่นั่งนิรภัยเลย	6. ท่านคิดว่าท่านจะใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กต่อไปหรือไม่ (หลังจากใช้มาแล้ว 2 เดือน) 1 ☐ คิดว่าจะใช้ต่อทุกครั้ง 2 ☐ คิดว่าจะใช้ต่อบางครั้ง 3 ☐ คิดว่าไม่ใช้ต่อ

แนวทางการให้ความรู้ Car seat แก่ผู้ปกครอง

หัวข้อ	รายละเอียด	อุปกรณ์การสอน
1. เปิดใจ	ยกตัวอย่างสถานการณ์ / ข่าว	คลิปสถานการณ์
2. ความจริงที่หลายคนไม่รู้	เด็กเล็กถูกเหวี่ยงได้ไกลถึง 30 – 50 เมตร ในอุบัติเหตุแม้ความเร็ว 40- 60 กม./ชม.	คลิปสถานการณ์
3. ประเภทของที่นั่งนิรภัย	ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กทั้ง 3 ประเภท พร้อม ภาพประกอบ	โปสเตอร์, แผ่นพับ ,อินโฟ กราฟฟิก
4. วิธีเลือกที่นั่งนิรภัยให้ เหมาะกับลูก	โดยดูจากอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง	โปสเตอร์,แผ่นพับ ,อินโฟ กราฟฟิก
5. วิธีการติดตั้ง / ข้อควรระวัง	ได้ดูวิดีโอหรือภาพอินโฟกราฟฟิกง่ายๆ	คลิปวิดีโอ ,อินโฟกราฟฟิก
6. ความเชื่อผิด ๆ ที่ควรรู้ทัน	“แค่นั่งแปบเดียวไม่เป็นไร” , “ลูกร้อง ไม่อยากนั่ง”	คลิปวิดีโอ
7. สรุป + เวิร์กช็อปสั้น	ให้จับคู่อภิปราย/ลองติดตั้ง(ถ้ามีอุปกรณ์)	ฝึกปฏิบัติ

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรค. (12 มกราคม 2567). *กรมควบคุมโรค*. เข้าถึงได้จาก
https://ddc.moph.go.th/brc/news.php?news=37189&deptcode=brc&news_views=1769
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (22 มีนาคม 2564). เข้าถึงได้จาก สำนักส่งเสริมสุขภาพ:
<https://hp.anamai.moph.go.th/th/mch-emag/203676>
- มูลนิธิไทยโรดส์. (1 พฤศจิกายน 2567). เข้าถึงได้จาก Thai Roads หน่วยเฝ้าระวังและสะท้อนสถานการณ์ความปลอดภัยทาง
 ถนน: <https://www.trso.thairoads.org/resources/10278>
- ราชกิจจานุเบกษา. (12 มกราคม 2567). *ราชกิจจานุเบกษา*. เข้าถึงได้จาก
https://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2565/A/028/T_0005.PDF
- ศิริกุล กุลเลียบ, นิตยาภรณ์ สีหาบัว, อภิชาติ ก้องเสียง, ภัคจิรา เชื้อนโยธา, ขวัญนาถ กุลเลียบ, อภิญญา มานิล, และ จริญญาภรณ์
 วงษ์สีเทพ. (5 มกราคม 2567). *คู่มือส่งเสริมการใช้เบาะนิรภัยเด็กในรถยนต์สำหรับบุคลากรในโรงพยาบาล*. เข้าถึงได้จาก
 คลังข้อมูลและความรู้ระบบสุขภาพสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.):
<https://kb.hsri.or.th/dspace/bitstream/handle/11228/4330/hs2205.pdf?sequence=3&isAllowed=y>
- Centers for Disease Control and Prevention (CDC). (2021). เข้าถึงได้จาก Child Development;
<https://www.cdc.gov/child-development/>
- Dennis R. Durbin, Benjamin D. Hoffman, Phyllis F. Agran, MD, Sarah A. Denny, Michael Hirsh, , และ Brian
 Johnston. (November 2018). เข้าถึงได้จาก American Academy of Pediatrics. (2018):
<https://publications.aap.org/pediatrics/article/142/5/e20182460/38530/Child-Passenger-Safety>
- Natetida Bunnag. (12 มกราคม 2567). *SDG MOVE*. เข้าถึงได้จาก sdgmove.com:
<https://www.sdgmove.com/2021/02/10/who-global-sttus-report-on-road-safety-2018/>
- World Health Organization. (19 September 2009). เข้าถึงได้จาก Seat-belts and child restraints: a road safety
 manual for decision-makers and practitioners: <https://www.who.int/publications/m/item/seat-belts-and-child-restraints--a-road-safety-manual-for-decision-makers-and-practitioners>

ภาคผนวก

